

Της **ΛΕΝΑΣ
ΠΑΓΩΝΗ**

Ενα μαγικό ταξίδι στην Ιστορία, τον πολιτισμό και την ομορφιά της Ελλάδας έζησαν όσοι βρέθηκαν στην Υδρα: για τα Μιαούλεια, με ένα πλήθος εορταστικών-πολιτιστικών εκδηλώσεων στο σηματοστόλιστο νησί, με τα κανόνια και τις καμπάνες να ηχούν, με μουσικές, συναυλίες, εκθέσεις ζωγραφικής, χορούς. Κι όλα να ολοκληρώνονται με την ιστορική αναπαράσταση της Ναυμαχίας του Γέροντα.

Η συμβολή της Υδρας στον Επαναστατικό Αγώνα του '21 υπήρξε καθοριστική, καθώς ο στόλος του νησιού αποτελούνταν από 120 πλοία, που πρωτοστάτησαν στις θαλάσσιες συγκρούσεις.

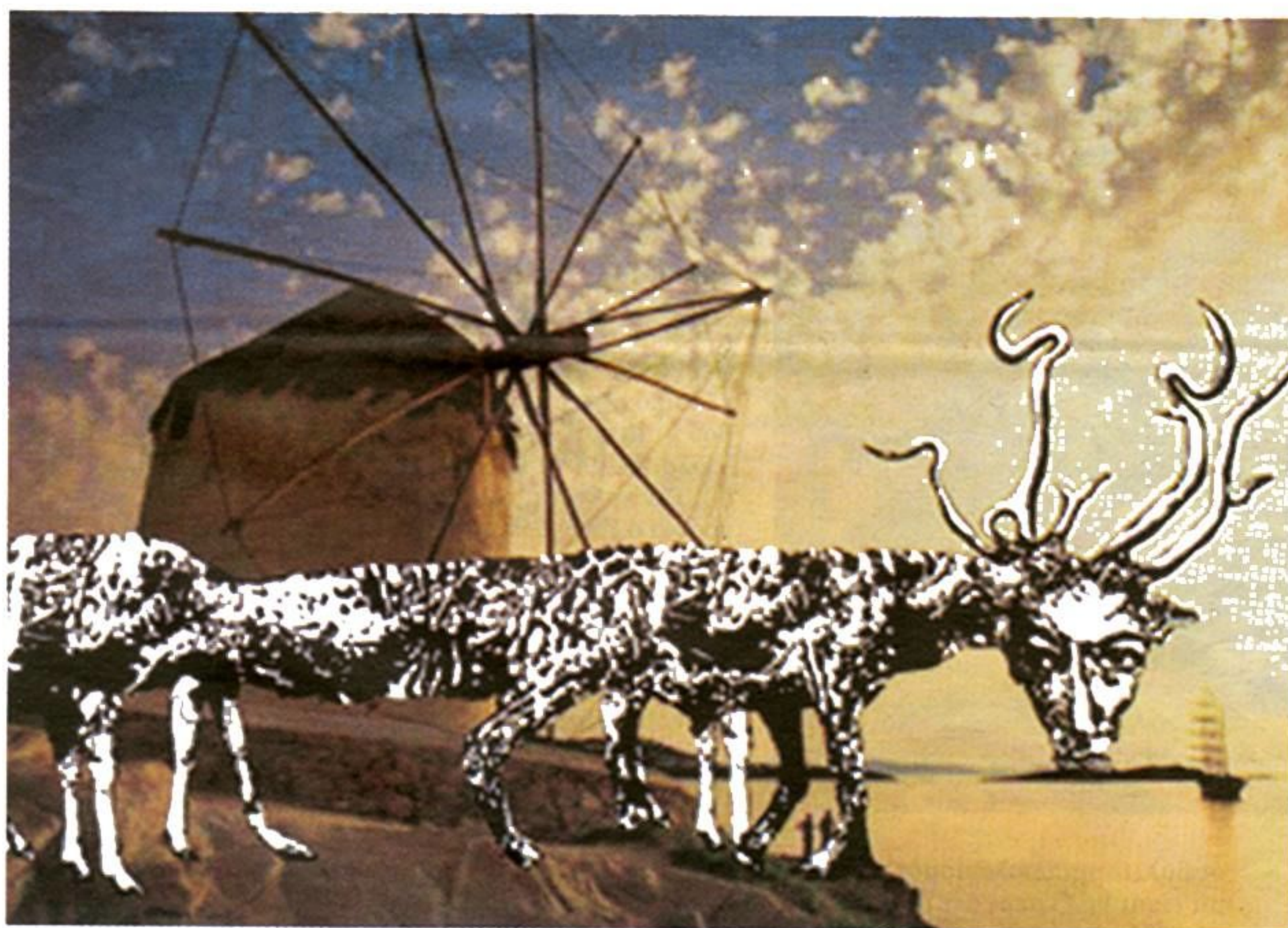
Στις τωρινές εκδηλώσεις τιμής και δόξας στον Υδραίο ναύαρχο Ανδρέα Μιαούλη, που είναι και μια εξαιρετική ευκαιρία για τη ζωή και τον τουρισμό του νησιού, **συμμετείχαν η ηγεσία του Πολεμικού μας Ναυτικού**, που έφτασε στον Κάβο, με τη φρεγάτα Υδρα, ο ΑΓΕΝ αντιναύαρχος Ευ. Αποστολάκης, ο αρχηγός Στόλου Παναγ. Λίτσας, ο κυβερνήτης πλοίαρχος Παπαθανασίου, εκπρόσωποι της κυβέρνησης, της Βουλής, των κομμάτων, διπλωμάτες, ο ακαδημαϊκός Παναγ. Τέτονης, ο πρόεδρος του ΕΟΤ, περιφερειάρχες, οι δήμαρχοι Σπετσών Παναγιώτης Λυράκης και Πόρου Δημήτρης Στρατηγός και βέβαια πολλοί Έλληνες και ξένοι επισκέπτες του νησιού.

Η συναυλία του Μανώλη Μητσιά με την Αφροδίτη Μάνου και τον Γιάννη Μηλιώκα με «τα τραγούδια, που επιμένουν» αντήχησε σε όλο το νησί για να φτάσει η κορύφωση: ο δήμαρχος Υδρας, αρχιτέκτονας Αγγελος Κοιρώνης, απηύθυνε χαιρετισμό. Στις 10 το βράδυ όλα τα φώτα του νησιού έσβησαν. Σκοτάδι...

Υδραίοι μπουρλοτιέρηδες με αναμμένες δάδες, ιδιοκτήτες μικρών σκαφών, μαθητές, χορευτές του ΥΝΟ συμμετέχουν σε ένα πανέμορφο θαλάσσιο σκηνικό, μαζί με οπτικοακουστική παράσταση στο θεόρατο βράχο στην άκρη του λιμανιού. Το σύνθημα δίνεται...

Η τουρκική ναυαρχίδα πυρπολείται μέσα στο λιμάνι της Υδρας και τυλίγεται στις φλόγες...

Η νύχτα γίνεται μέρα κάτω από τη λάμψη πυροτεχνημάτων, που μοιάζουν φωτεινά έργα τέχνης στον ουρανό!

Η χαρά του καλοκαιριού

ση, πρωισμό, αρχοντικά, Ιστορία, τέχνη...

Παράδεισο γαλήνης, πρεμίας και ξεγνοιασιάς χαρακτηρίζει το νησί που λατρεύει η κατοικία του Ιζαμπέλα Αρβανίτη.

Ετσι, μέσα στην κρίση, για να μην ξεχνιόμαστε...

Στην Μπιενάλε Μυκόνου

Εγκαινιάστηκε στη Μύκονο και μια «εισαγωγική» Μπιενάλε, όπως την έλεγαν οι οργανωτές της. Θέμα: «Τέχνη και Παγανισμός».

Οι εκθέσεις και τα έργα Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών απλώθηκαν στα μουσεία, στο κτήριο της Καλών Τεχνών, στο οχο-

λείο, στους Μύλους, σε παλαιά αρχοντικά. Ταυτόχρονα μουσικές περφόρμανς επιμελημένες από το σαξοφωνίστα Δ. Βασιλάκη, τη σοπράνο Άννα Παγκάλου, χορευτικά του Κων. Ρήγου και διεθνές video-art festival εμπλούτισαν το πρόγραμμα στη Μύκονο και τη Δήλο.

Πρωτότυπες οι εκδηλώσεις όπως το

τύλιγμα ενός μύλου από το δράκο του Ιάπωνά καλλιτέχνη Nobuhito Ishihara. Έργα 70 διεθνών καλλιτεχνών κόσμησαν το νησί, μεταξύ αυτών ο Lucas Samaras, ο Steve Mc Queen, η Karen Finley, ο Takis, ο Steven Antonakos.

Με πολύ μεράκι έκανε δουλειά για όλα αυτά η Μυκονιάτισσα καλλιτέχνης Λυδία Βενιέρη, η οποία διαπρέπει κυρίως στο εξωτερικό, στη Νέα Υόρκη, όπου ζει μόνιμα. Τη συνεργασία της προσέφερε εθελοντικά η αρχιτέκτων Μαρία Παπαδάκη.

Εκπληκτική ήταν η βραδιά στο «Σινέ Μαντώ», όπου ο πληθωρικός παραγωγός Αντώνης Κιούκας και ο Δημ. Κουτσούκος, ο οποίος διαθέτει πλούσια συλλογή φωτο-

γραφιών και video της παλαιάς Μυκόνου και ζει στο S. Francisco, παρουσίασαν ένα οδοιπορικό στην ιστορία και τη ζωή των ντόπιων της Μυκόνου που «αντιστέκονται στο ξεπούλημα των πάντων», η ενδιαφέρουσα πλευρά μιας παράδοσης, που τείνει να ξεφτίσει.

Συγκινήθηκαν οι Μυκονιάτες, που το παρακολούθησαν μαζί με τους μουσικούς λυράρηδες, με τσαμπούνες μυκονιάτικες, ντόπιο κρασί και μεζέδες του οίνοποιού Ν. Ασημομήτη.

Ομορφη η ξενάγησή μας από τον Α. Κιούκα στην οικογενειακή εκκλησία των Κουσεγιάρων, όπου υπήρξε και έργο Χιλιανού καλλιτέχνη.

Μας έκανε εντύπωση η φράση, που ακούσαμε εκεί αρκετές φορές από απλούς ανθρώπους της Μυκόνου, γυναίκες-άντρες, ψαράδες, χωρικούς, μουσικούς, ναυτικούς στο γιάλο, πρώτους στη δουλειά και τα γλέντια, και από κάποιους απ' τους ελάχιστους μόνιμους κατοίκους δίπλα στις αρχαιότητες της Δήλου: «Είμαστε ευχαριστημένοι από τη ζωή μας!». Ούτε παράπονα ούτε γκρίνια...

Στη Χαλκιδική

Ενδιαφέρουσα ήταν μια άλλου είδους Τέχνη, που απολαύσαμε στην καταπράσινη Χαλκιδική, πάνω στις πιο αρχέτυπες ντόπιες παραδοσιακές συνταγές. Στο «SANI GOURMET FESTIVAL», ένα σημαντικό «συν», το καλό ελληνικό φαγητό, στον κατάλογο με τα τουριστικά θέλγητρα της χώρας μας.

Έχει δίκιο ο πολιτικός μηχανικός Στ. Ανδρεάδης, δυναμικός και συνετός από το χώρο των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων, που μας λέει:

«Όταν γενική είναι η παραδοχή πως ο Τουρισμός και η προβολή του Πολιτισμού μας είναι η βαριά μας βιομηχανία και διαθέτουμε το ωραιότερο οικόπεδο στον κόσμο, αυτό σημαίνει ότι χρειαζόμαστε, επιτέλους, σταθερή τουριστική πολιτική που δεν θα αλλάζει με την εκάστοτε κυβέρνηση».

«Πρακτικά πώς;» ρώτησα.

«Με ένα επιτελείο εξειδικευμένων τεχνοκρατών, με αξιοκρατικά και όχι κομματικά κριτήρια».

«Αυτό δεν θα έπρεπε να είναι αυτονόητο;»

«Στην Ελλάδα το αυτονόητο είναι το πιο δύσκολο», μπήκε στην κουβέντα η αρχιτέκτων, καθηγήτρια στο Πολυτεχνείο Θεσσαλονίκης Νίκη Μάνου.

«Στην Ελλάδα ζείτε στον Παράδεισο! Εάν δεν το ξέρετε εσείς, εμείς το γνωρίζουμε καλά!...» είπε κοιτώντας τον καταγάλανο ουρανό ο Σκοτσέζος Μαρκ, που έρχεται από το σκοτάδι και το κρύο, όπως περιέγραψε ο ίδιος την πατρίδα του.